

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1917.

Видано 22. мая.

Ч. VII.

Ч. 30.

Ч. 2630. В справі літного часу в р. 1917.

Висока Президія ц. к. Намісництва під днем 27. марта 1917 ч. 6634/пр. звернулася тут з слідуєчим письмом:

В вістнику законів державних з дня 18. марта 1917, Ч. 115, оловіщено розпоряджене цілого Міністерства з дня 9. марта 1917, котрим заводить ся також в сім році літний час від понеділка 16. цвітня 1917 до понеділка 17. вересня 1917 в наслідок пересуненя часу о одну годину.

Відповідно до того пересуне ся годинники дня 16. цвітня 1917 після дотеперішого числення часу о годині 2-гій рано о одну годину наперед, а дня 17. вересня після заведеного сим розпорядженем окремого числення часу (літного часу) о годині 3. рано о одну годину назад.

Супротив того, що дня 17. вересня 1917 година від 2 до 3 рано повторить ся два рази, одержить для оминеня похибок перша година від 2 до 3 додаток А, а друга година від 2 до 3 додаток Б.

Зміну часу в ночі з неділі на понеділок і межі годиною 2 і 3 рано установлено в порозумію з ціс. нім. Правительством з уваги, що в сій годині залізничий рух є найменший, отже се заряджене найлекше дасть ся увести в жите.

Про се маю честь повідомити Всесвітлійший Ординарият в наслідок рескрипту Пана Міністра внутрішних справ з дня 16. марта 1917, Ч. 10943, в слід тут. письма з дня 22. цвітня 1916, Ч. 6102/пр. з просьбою о виєднане по мисли того письма дальших відповідних заряджень. За ц. к. Намісника: підпис нечительний.

Отсе подаєсь Всч. Духовеньству до відома враз з порученем, аби поучило о сім підчинених вірних.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 9. цвітня 1917.

Ч. 3167. О забезпеченю церковей і будинків парохіяльних від огню.

Дійшло до відомости Еписк. Консисторії, що велика часть парохіяльних Комітетів від часу вибуху війни залягає з заплатаю премії за забезпеченє церковей і парохіяльних будинків мимо кількарразових упімнень дотичного товариства забезпечень і розпоряджень цілого ц. і к. Міністерства з 22. XII. 1915. р. В. з. д. 385 і з 28. XII. 1916. В. з. д. 423, якими премії за забезпеченє від огню в цілости зістали виняті з під мораторії. Наслідком проволоки в заплаті премії, Комітети ті наражені суть на случай пожару на великі страти, бо на цілковиту відмову відшкодованя, а годі жадати від товариства забезпечень в такім случаю виплати в дорозі ласки, бо і товариства ті понесли і так із наслідків війни діймаючі страти, а самі залеглости премії виносять вже міліонові квоти. Крім того церкви і будинки парохіяльні забезпечені суть звичайно на високі квоти — кілька, кільканайцять або кількадесять тисяч корон, котрі товариство забезпечень в разі незаплатеня премії ані не обовязане, ані не може після виразьних приписів статута виплатити, ані не посідає на тільки фондів, щоби могло се учинити а если в якімсь виімковім случаю розходить ся о узглядненє шкоди в дорозі ласки, то знову кожде товариство забезпечень є радше склонне виплатити кільком погорільцям-селянам по кількасот корон, як узгляднити одно відшкодованє на кільканайцять тисяч корон.

Во виду тих тяжких послідствій, які з неплатеня премії за забезпеченє від огню церковей і будинків парохіяльних для Комітетів парохіяльних впливають, як і во виду відвічальности їх супротив в повній силі остаючого закону краевого з дня 31. грудня 1888. р. В. з. д. 96 (Ч. I. Вістн. Епарх. з р. 1889.), Епископска Консисторія з покликом на свої розпорядженя з дня 25. листопада 1911. Ч. 7166 (Ч. XIII. Вістн. Епарх. з 1911 р.) і з 12. листопада 1912. р. Ч. 6624 (Ч. XII. Вістн. Епарх. з 1912. р.) видить ся приневоленою поручити:

1. Всім Всч. оо. Деканам, щоби справу безусловного обовязку забезпеченя всіх церковей і будинків парохіяльних в тутешній епархії від огню поставили до обговореня на найблизшій соборчику деканальнім, опираючи ся на загальнім обовязку кожного душпастиря дбайливости і стараня про цілість і ненарушимість церковного і парохіяльного майна.

2. Поручити всім оо. Душпастирам, ужити цілого свого впливу, щоби Комітети парохіяльні забезпечували всі церкви і будинки парохіяльні — по можности також школи, читальні і будинки громадські в одинокім нашім народнім товаристві „Дністер“, яке рік річно жертвовало і жертвує поважні квоти на найблизші нам цілі релігійні, церковні і народні і тим способом дали доказ солідарности і карности священничої і народної межі собою а наслідованя гідний примір своїм парохіянам.

3. Там, де Комітети парохіяльні з якої небудь причини прим.: брак комплекту, недбалість і т. п. не зможуть дорогою законної ухвали бюджету достарчити потрібної готівки на заплаченє премії, поручає ся оо. Душпастирам подбати хотяйби дорогою складки

добровільних жертв о потрібну квоту на заплату премії не тільки біжучої, але і всіх залеглих від вибуху війни.

4. Поручає ся всім оо. Душпастирям совістно розважити, чи ввиду візрастаючих неустанно цінь будівельних матеріялів не належалоби обезпечені вартости церквей і будинків парохіяльних відповідно піднести, так щоби на случай пожару за отримане відшкодоване можна властиву ціль обезпеченя осягнути т. є погорілі обекта відбудовати.

5. Вкінци поручає ся всім Всч. оо. Деканам зажадати від підчиненого Собі Духовенства парохіяльного до 30. червня с. р. включно, точних звітів поясняючих, котрі церкви і будинки в парохії, в котрім товаристві і на яку квоту зістали убезпечені і за котрий час премій асекураційні та з якої причини залягають.

Звіти ті з своїми увагами що до поодиноких парохії предложать ту Всч. оо. Декани найдальше до кінця місяця липня с. р.

Від гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 10. мая 1917.

Ч. 32.

Ч. 3328 і 3387. Запросини до підписки VI. австрійскої воєнної позички.

На основі ціс. розпорядження з 4. серпня 1914, В. з. д. ч. 202 про Кредитові операції для покритя видатків на надзвичайні війскові зарядження з причини воєнних заколотів видає ся на Шесту австр. воєнну позичку: I. вільну від податків 5½%-ову державну позичку і II. вільні від податків 5½%-ові державні скарбові бони, спдатимі 1. мая 1927.

I.

Записи державної позички ділять ся на серії по 5.000.000 Корон і виготовлені будуть в частях по 50, 100, 200, 1.000, 2.000 10.000 і 20.000 Корон. Звучать они на посідача і опроцентовують ся по 5½% на рік. Відсотки від записів довжних по 100 К. визше виплачувати ме ся в піврічних ратах 1. цвітня і 1. жовтня кожного року з долини а відсотки від записів по 50 К. в цілорічних ратах 1. цвітня кожного року з долини. Цілу позичку сплачує ся в поіменній вартости і уморює ся в літах 1923 до 1957 включно на основі вильосовань після серії; льосоване відбувати ся буде кожного року в жовтню почавши від 1922 р. а сплата записів наступить 1. цвітня, що слідує по вильосованю. Вильосовані серії оповіщувати ме ся що року по тягненю разом із листом тих серій, з котрих лишили ся ще несплачені останки. Відсотки як і записи довжні сплачує ся без ніякого потрученя на податки, належитости і т. п., купони задавнюють ся протягом шістьох літ а вильосовані державні записи довжні протягом трийцятых літ від речинця іх платности.

II.

Вільні від податків 5½%-ові державні скарбові бони звучать на посідача і виготовлені будуть на части по 1.000, 5.000, 10.000 і 50.000 Корон. Відсотки виплачувати ме ся в піврічних ратах 1. мая і 1. падолиста кожного року з долини, позичку бонів скарбових сплатить ся 1. мая 1927. Відсотки як і позичку звертає ся без ніякого потрученя

на податки, належитости і т. п. а правіж з державних скарбових бонів погасає наслідком задавнення: що до відсоток протягом шістьох літ а що до бонів до тринадцят літ почавши від речинця платности.

Підписки обох сих родів VI. позички воєнної починає ся 10. мая 1917 а закриває ся в п'ятницю 8. червня 1917 о 12. годині в полудни.

Позичку підписувати можна в ц. к. уряді поштової щадниці у Відни, у всіх ц. к. поштових і податкових урядах, в австро-угорськім банку, в рускій щадниці в Перемишли, в гіпот. земельнім банку у Львові і у всіх більших банках і їх філіях в цілій Австро-Угорщині.

Для підписки мають стійність слідуєчі услівя:

1. Підписна ціна виносить: за $5\frac{1}{2}\%$ -ову державну позичку по $92\cdot50\%$;
за $5\frac{1}{2}\%$ -ові держ. скарбові бони по 94% .
2. Підписує ся при помочи взірця зголошення, яких дістане ся безплатно в кождім банку, щадниці, уряді поштовім або податковім.
3. Позичку приділює ся як найскорше по закритю підписки.
4. Ціну закупна платить ся в разі підписки до 200 К. при зголошеню в повній квоті. При підписках понад 200 Корон треба виплачувати при зголошеню 10 від ста поіменної вартости, опісля 7. липня 1917 і 7. серпня 1917 по 20 від ста, 7. вересня 1917 25 від ста, а 8. жовтня 1917 решту припадаючої вартости.
5. Записи має ся відбирати в місци доконаного зголошення. Поки не будуть виготовлені окончні записи довжні, видає ся підписникам на їх жаданє тимчасові посьвідки, які вимінит ся в своїм часі на окончні записи довжні без жадного почислюваня належитости.
6. Австро-угорський банк і Каса воєнних позичок дають за зложенем облігації сеї воєнної позички або тимчасових посьвідок на ручний застав позички аж до 75 від ста поіменної вартости за відсотковою стопою, зниженою о $\frac{1}{2}\%$. Та пільга остає в силі на час теперішного привилея австро-угор. банку значить аж до 31. грудня 1917. Крім того дають оба згадані заведеня позички по офіцияльній відсотковій стопі також і на инші вартостеві пацери в застав, о скілько квота позичована служити має на сплату підписаної VI. воєнної поаички.
7. Правительство дбати буде, аби ті пільги (під Ч. 6. висказані) признав австро-угорський банк і Каса воєнних позичок і по упливі теперішного привилею т. є від 31. грудня 1917. і то дня обох родів сеї позички воєнної аж до р. 1922 — зглядно 1920.
8. Каса державних позичок має власть давати позички також і на застав гіпотечних домагань, які дають законну безпеку після § 1374 зас. кн. гор. зак.

Зі згляду на високопатриотичну ціль сеї позички Еписк. Консистерия поручає Всч. Духовенству як найгорячійше, розвинути зі своєї сторони як найуспішнійшу акцію і не тільки як найвидатнійшу участь в той позичці самому взяти, але так з амвони в цер-

кві, як і при кожній іншій спосібности заохотити своїх парохіян і поодинокі товариства в парохії до численного уділу в субскрипції і бути їм в тій справі помічними.

Від гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль дня 15. мая 1917.

Ч. 33.

Ч. 3318. Найдений хлопчик.

Український епархіяльний Комітет опіки над воєнними сиротами у Львові, Ринок 36 звернувся тут під днем 7. мая 1917. з слідуєчим письмом:

„В половині лютого с. р. появилсь в однім з польских львівских дневників ось таке оголошенє: Найдений хлопчик. Між 10—14 вересня 1914. р. по битвах між Яновом, а Городком, найдено на полях битви хлопчика з ясним волосем і синими очима, який мав тоді 2—3 роки, привязаного в вереті на плечах убитої женщины в середнім віці, що мала обтяті пальці. Хлопак уміє тільки подати, що его родичі робили щітки і пасли гуси. Походить мабуть з дальших околиць, тому що в сусідстві місця иайденя не є знаний, привезла його до Львова Сестра Червоного Хреста. Тепер находить ся у Пелягії гр. Скарбек в Криниці, куди належить зголошуватись, зглядно подати інформації.

Підписаний Комітет просить отсим уклінно о ласкаве поміщенє повисшого оголошеня в епархіяльних Відомостях, може хто з Всч. Духовенства буде міг подати якісь близші дані про згаданого хлопчика, який — після всякої правдоподібности є нашото обряду і повинен би виховуватись в однім з наших захистів. — Львів дня 7. мая 1917. Український епархіяльний Комітет опіки над сиротами у Львові Ринок 36.“

Отсе подаєсь до відомости Всч. Духовенства з тим, що евентуальні близші інформації про дотичного хлопчика належить подати висше згаданому Комітетови.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 11. мая 1917.

Ч. 34.

Ч 2935. Пригадує ся поклик о жертви на будову каплиць.

Покликами з дня 15. жовтня 1915. Ч. 2156 (Вістн. ч. V/915) і 26. цвѣтня 1916. ч. 3241 (Вістн. ч. V/916) візвала Епископска Консисторія Всеч. П. Т. Духовенство о збиранє жертв на відбудову понищених через війну церков, зглядно на будову богослужебних каплиць.

Вплинувші доси на сю ціль жертви суть однак на великі потреби епархії за малі вже на вичерпаню. З увагу на велику вагу церкви чи каплиці у так многих місцевостях, що від трех літ позбавлені божого дому, відзиває ся Еписк. Консисторія втрете до

Всеч. оо. душпастирів з пригадкою, щоби заняли ся як найревнійше збиранєм жертв на згадану ціль. Особенно відносить ся сей поклик до сих парохій, що доси ще не надіслали своїх жертв і взиває їх, щоби тепер поспішили з своїми лептами. Рівночасно пригадує ся рішенє, що богатші церкви мали зі своїх скарбон уділити одноразову підмогу на ціли будови каплиць і взиває ся дотичні парохії о виконанє сего рішеня.

Еп. Консистерія поручає Всеч. оо. деканам припильнувати справу збираня жертв у своїх деканатах, при кожній нагоді єї пригадувати і мати докладну евіденцію, щоби всі парохии в інтересі сьв. обряду і духовних потреб народу розвинули як найусильнійшу діяльність в тій справі.

Жертви треба присилати до Еписк. Консистерії.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 19. мая 1917.

Ч. 35.

Ч. 3325. В справі віддання церковних металевих знарядів на воєнні ціли.

З покликом на тутешнє рішенє з д. 3. лютого 1917, Ч. 808 (Вістник ч. II/1917) подає ся до відомости Всеч. парохіяльному духовеньству, що, по мысли письма ц. к. краєвого консерваторского Уряду в Кракові з 7. мая 1917, ч. 247 належить прийняти при віддаваню сих знарядів такий спосіб діланя:

I. Всеч. парохіяльні Уряди мають спорядити докладні викази металевих церковних предметів, які повинні бути вилучені від реквізиції і переслати їх посредством деканальних Урядів до ц. к. Краєвого консерваторского Уряду в Кракові (Łobzowska 4), котрий заосмотрить їх у відповідні клявзулі і відтак зверне.

II. В тій ціли належить обняти окремим виказом предмети з цини, а окремим предмети з міді, мосяжу і бронзу.

1.) Предмети з цини. Сей виказ має обнимати всі предмети з цини (свiчники, ампулки, пушки, умивальнички, посудини, мирниці і др.)

2.) Предмети з міді, мосяжу і бронзу. У сiм виказі мають бути виказані лиш предмети неоздобні, котрі однак з причини памяткової вартости, історичної, (прим. стилеві бронзові свiчники) повинні бути безусловно збережені. Натомість не треба виказувати предметів артистичної вартости, так старих як і нових, бо сии виразно суть звільнені від реквізицій як: монстранції, чаші, реліквіярі, кацильниці, розпятя, ампулки, оздобні свiчники, всілякі статуетки, корони образів Преч. Богоматери.

III. Викази мають бути споряджені в такий спосіб: На горі назва парохіяльного Уряду і політичного повіту. Заголовок: Виказ металевих предметів з цини (згл. міді, мосяжу або бронзу), які мають бути увільнені від реквізиції з причини їх історичної або артистичної вартости.

Виказ належить поділити на такі рубрики:

1. Число порядкове, яке треба також наклеїти при помочи картки на дотичних предметах.

2. Рід предмету.

3. Число однакових предметів (прим. свічників).

4. Короткий опис (вид) рід орнаментациї. написи.

5. Приближені дати.

6. Міру (вис. і шир. в см.)

Пожадане було би долучене рисункових шкіців або світлин.

Звертає ся увагу, що тільки письменні посвідки зі сторони п. к. консерваторского Уряду, або єго уповажнених заступників мають обовязуючу силу для реквізиційних комісій.

Щоби тому зпобігти уменшеню церковних скарбів штуки, яких збережене так для церкви як і для народної культури єсть великої ваги, приказує ся Всеч. деканальним і парохіяльним Урядам докладно примінити ся до сего розпорядку і єго безпроволочно виконати. Всеч. оо. декани мають зараз зарядити у своїх деканатах все, що в тій справі вказане.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 19. мая 1917.

Ч. 36.

Ч. 2502. Виказ жертв (в коронах) вплинувших на „Сиритский Захист“ в Перемишли (від 1. січня 1917 по конец марта 1917).

Зібрали в парохіях, зглядно громадах слідуєчі Всч. Уряди парох.: в Бірчи 100, в Чорній 20·20, в Вовчім 15, в Дністрику дубовім 40, в Брониці 30, в Варяжи 7·49, в Буцові 57, в Трійці 20, в Молошковичах 25, в Осердові 100, в Лужку дол. 100, в Тиряві сільній 50, в Бонарівці 47, в Сурухові 81, в Залісію 100, в Вацовичах 15, в Тулиголовах 77, в Пралківцях 21·60, в Дроздовичах 22·18, в Зоротовичах 33·89, в Поворознику 20, в Явірках 30, в Борині 100, в Соколиках 84, в Бортнім 64, в Мацині вел. 27, в Радоцині 20, в Ліщаві гор. 4, в Ювірцях 25, в Комарні 169·54, в Білинї вел. 100, в Гаях нижних 20, в Тиличи 40·40, в Бортнім 86·74, в Команьчи 50, в Одреховій 25, в Ясениці 250, в Варяжи 7·32, в Трєпчи 22, в Лютовисках 24·77, в Дорогошеві 93·50, в Більчи 52·16, в Жегестові 57·09, в Ванівці 32, в Гаях вижних 50, в Нагачеві 50, в Наконечнім 44, в Лазах 102·80, в Порохнику 15, в Тєглові 20, в Старій Соли 61·70, в Войковій 20, в Селисках 111, в Ялинї 50, в Ляшках довгих 50, в Лабовій 53, в Нижанковичах і Клоковичах разом 352·40, в Жукові 53·44, в Конюшках Королів. 55, в Чорній 40, в Матієвій 20, в Віслоку виж. 18, в Волосткові 20, в Куличконі 17·36, в Устриках дол. 30, в Вовчу 20, в Варяжи 235·60, в Кунині 100, в Корениці 40, в Радиничах 29·80, в Чижевичах 11·08, в Підлісках 48, в Вишенці 19·40, в Черневі 65, в Буховичах 129·75, в Чишках 60, в Пакости 65·35, в Мостисках 46·13, в Ляшках гостинних 82, в Соколї 30,

в Боляновичах 112, в Радохонцях 20, в Годині 26·20, в Цьвіржи 10, в Крехові 86, в Лежайську 50, в Луковім 100, в Дошниці 28, в Михайлевичах 10, в Нисмичах 15·37, в Кобильниці руск. 30, в Строневицах 16, в Ластівках 50, в Коровиці 10, в Борових 30·28, в Лівчицях 25, в Хлипцях 39·20, в Постолові 50, в Мацошині 46 і в Морохові 28

Дальше жертвували 1) *Церкви*: Катедральна в Перемишлі за січень, лютий і март по 100 К. разом 300 К, в Боршевицах 25, в Пацьковичах 25, в Библі 25, в Ославичі 30 і в Чистогорбі 20 К. 2) *Громади*: Поздич 49, Вірхомля 50, Чернева 65, Ганковичі 80, Білцирева 17, Фльоринка 36, Воля мигова 20, Арламівська Воля 10. 3) *З коляди*: Учен. гімн. Юрій Солтикевич в Сяноці 30, Ст. Терлецький в Тустановичах 18·10, в Корманичах і Аксманичах разом 100, в Поздичі 10·40, в Тустановичах 101·50, в Ріпчицях 40, в Бушковичах 20, в Кінськім 50. Дівоче Брацтво в Бортятині 20. Зоня Косоночка з VI кл. ліц. в Заліській Волі 73·30, П. П. Марія Теличка і К. Янковська в Балигороді 60, в Кропивнику нов. 122, в Кропивнику стар. 150. Титулом *членської вкладки* надіслали по 6 К.: П. Т. ІІІ. Волод. Волянський, П. Кульчицький, П. Левицький, о. І. Савицький, А. Муссаковський, В. Козакевич, М. Стажинська, ралн. Вас. Щербатюк, о. Андр. Михаліха, о. Мих. Зубрицький, о. Др. В. Пинило, п. Олекс. Кишакевичева, о. Ст. Мацюрак, п. дир. О. Ярема, п. Др. Т. Кормощ, о. Андр. Борисевич, о. Г. Царевич, о. Ілія Ткачук, о. П. Андрейчук, о. В. Сологуб, о. В. Жук, о. А. Кочиркевич, о. Мих. Лев, о. В. Кравич, о. А. Лотоцький, о. М. Наклович, Церков в Мостисках, о. Ів. Карпевич, о. А. Чапельський, о. Н. Івановський, о. Мих. Городиский, о. Ів. Ліщинський, о. А. Чапельський, о. В. Кордасевич, о. дек. К. Федорович, о. дек. А. Хтей, о. П. Смик, Церков в Кропивнику нов., Церков в Кропивнику старім, о. А. Ядів, о. Т. Німилович, о. А. Слоньський, о. Н. Іванусів, о. Г. Калужняцький, о. О. Мизь, о. І. Рудавський, о. М. Журавецкий, о. В. Мацюрак, о. С. Круцько, о. Д. Бахівський, о. П. Кикта, о. Я. Мухнацький, о. Р. Стеців, п. Олена Стеців, о. І. Пляцко, п. Ольга Пляцко, п. Ол. Кічак, Церков в Дошниці, Церков в Крампній, Церков в Котани, о. прал. К. Селецький, о. Ів. Білик, Церков в Тарнаві вижн., Церков в Тарнаві нижній, Церков в Соколіках, о. Вол. Венгринович, Церкви в Мацошині (12) і Сопошині, Кружок „Сільський Господар“ в Мацошині, Марг. Кравс, о. кат. Ст. Білинський і ВП. Ірена Білинська. По 10 К. надіслали: П. Т. о. Андр. Прухницький, о. дек. А. Ковальський, о. К. Миколаєвич, о. А. Возняк і П. Ол. Волянська; 7·50 зложив п. М. Кебузинський, 7 п. І. Поповський, 5 о. О. Малецький, 4·50 надіслав о. С. Борис, по 4: о. Мих. Комарницький і Т. Феданяк; по 3: П. Т. В. Зубрицький і о. Гр. Качмар; по 2: П. Т. Т. Ілевич, о. Ст. Гарасовський (2 рази), о. Митрополит, Достохова В. Березанський, О. Бойцун, Т. Залеский, Яр. Хомицький; по 1·50: П. Т. Т. Барусевич, Ф. Сілецький, О. Ціпановська, О. Шафранська, о. Юл. Татомир, Др. Л. Хомицький і Др. К. Шпрінгер; по 1: п. А. Алиськевич, А. Сабат і майор Тофан; по 50 с. П. Т. І. Білинський, П. Голованець, М. Демчук, о. О. Мартинович, М. Марко, майор Тофан, Е. Форостина, І. Білинський, о. О. Мартинович, і Е. Форостина; 12 К. за 1916 і 1917) надіслала п. Катарина Голембйовська з Сопошина. Ріжні жертви вплинули надто від: Філ. Комітету опіки над сиротами в Підбужу 125, о. Ів. Полянського 5, о. Ів. Заяця 100, Ученики укр. гімназії в Перемишлі 30, Каса задатк. в Радимні 100, Уряд декан. Мушинський 60, о. Т. Дяків 7, учен. ліц. в Перемишлі Зофія Ціжман зі збірки 38, парохіяне Бабини і Пи-

няни 194'80, парохіяне з Боратина (к. Ярослав) 4, з Мокрян 30, з Дмитрович 50, о. Мих. Лев 25, о. пос. Ст. Онишкевич з Купнович 50, о. Ст. Білинський з Мацошина 25, п. Генрик Блят 60, о. Мих. Фуглевич 48'33, о. дек. Вас. Фаргух 20, о. дек. Евг. Омелянський 10, о. Ром. Стецев 200, Президія ц. к. Краєв. Суду від гал. запомогового Комітету 10.000, парохіяне в Ляшках завяз. 30, в Новосілках 30, о. І. Туна з Чорної 30, о. С. Кульчицкий в Воцанцях 166'60, о. Салук з Белза 30, о. В. Коньчило 40, о. Гр. Калимон з Ришк. Волі 30, о. А. Малярчик з Ванівки 20, філ. Комітет в Підбужу 29 і 23, о. проф. І. Савицкий 37 76, о. дек. Вол. Ясеницкий 30, О. Галавін 37, о. І. Яремко 20, Народний Дім в Мостисках 100, Заряд школи в Старяві 34'52, Заряд школи в Годинях 20, п. Качмар Марія 10, о. дек. Мих. Дороцкий 39'30, п. Др. Кароль Давидович 10, о. Л. Пясецкий 20, о. Е. Спрись 15, о. В. Кондрацкий 20, о. Ант. Савчин збірка при виплаті причинків війскових в Лівчи 340, і філ. Комітет опіки над сиротами в Підбужу 91.

Від Виділу товариства „Сирітський Захист“

в Перемишли 31. марта 1917.

О. ЯРЕМА

О. ШАФРАНЬСКА

скарбники.

Висказуючи повне признанє і заслужену подяку всім П. Т. громадам, церквам, школам, товариствам і поодиноким жертводателям за надсилані лепти для ратованя молодого покоління нашого народу безталанного, Еписк. Консисторія взиває всіх Вп. ОО. Духовних щоби не уставали в ревности своєї в тім богоугоднім ділі милосердія і любови для рідного народу свого і не тільки самі вступали в члени товариства „Сирітський Захист“ але і других громадно до него притягали, най не буде в нашій епархії ні одного священика, ні одной церкви, ні одной громади, ні одного товариства, щоби не брали собі за честь і обовязок народний в тій тяжкій годині причинити ся своєю вкладкою членською до поширення великої ідеї „ратувати від загуби будучність і надію народу свого“ его нещасні сироти. Вкладка членська виносить річно 6 К. котрі можна сплачувати в кварталних ратах по 1'50 К. або місячних по 50 с. а для догіднійшої пересилки узбираних жертв і членських вкладок залучаються рівночасно чеки ц. к. поштової щадниці завязавшого ся в тій ціли під покровительством Еписк. Ординаріату товариства на статутах „Сирітський Захист в Перемишли“, які для упрощеня діловодства упрашає ся від тепер уживати місто поштових переказів.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 5. цвѣтня 1917.

Ч. 37.

Ч. 3321. Поміч для литовського народу.

До народів, котрі в найбільшій мірі потерпіли в наслідок теперішньої страшної війни, належить і нарід литовський. Міста і села литовські лежать по найбільшій часті в руїнах. Нарід криє ся по печерах. Ріля не управляє ся. А що Литовці живуть перева-

жно з рилі, можна собі уявити, яке нужденне їх положенє. Тож не дивота, що литовські єпископи вислали відпоручника до св. Отця Папи Бенедикта XV., щоби представив Йому сумний стан литовського народу і просив о поміч. І св. Отець, хоч сам убогий, жертвував для Литовців 20.000 франків, а при тім дозволив згаданим єпископам звернути ся до християн католиків цілого сьвіта з просьбою о надсиланє жертв.

Користаючи з сего позволеня звернулись литовські єпископи помежи иншими і до нас з письмом, в котрім просять, щоби ми зарядили в наміреню їх нещасливого, горем прибитого народу богослуженє, в часі котрого зібрано би жертви в ціли улєкшеня його долі.

Вправді наш нарід є дуже убогий і сам потребує помочи, мимо сего однак є надія, що послідною лептою поділить ся з литовським народом, з яким в давнині через довші літа був тіснійше звязаний.

В виду сего заряджуєсь ось що:

В одну з довільно вибраних неділь по співаній Службі Божій відправлять Всч. оо. Душпастирі параклис до Матери Божої в наміреню литовського народу, а опісля зберуть жертви для тогож народу, котрі належить прислати до канцелярії Еп. Консистерії, з відки їх вишле ся на місце призначеня.

В неділю перед тим належить згадану відправу заповісти і заохотити нарід до складаня жертв.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 22. мая 1917.

Хроніка.

Некрольоґія.

- о. Романовский Василий парох в Угнові уп. 18/2 1917.
- о. Созанський Вінкентий парох в Исаях уп. 1/3 1917.
- о. Полянський Олімп парох в Юрівцях уп. 13/3 1917.
- о. Копистянський Григорий парох в Слітниці уп. 3/4 1917.
- о. Павловський Константин парох в Сухій Воли уп. 8/4 1917,
- о. Лавровський Антоний парох в Болехівцях уп. 29/4 1917.

Души їх поручають ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 22. мая 1917.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульній.

Александр Зубрицкий
Канцлер.